

I början av mässan bad vi om att få bli burna av Jungfru Marias förbön under detta nya år. Vi behöver alltid Guds Moders förbön och beskydd, så att vi allt mer kan bli Jesu trogna efterföljare och vänner. Vi behöver också hennes förbön, så att vi själva kan bli bedjande människor. Maria beskyddar och hjälper oss att leva i bönens ständiga gudsrelation, alltså att leva nära Jesus. Maria är den människa som levt närmaste Jesus, ja, som fick bära honom i sitt jungfruliga sköte under nio månader. I evangeliet ser vi att hon förblev vid hans sida från krubban till korset, men alltid försynt i bakgrunden. Ingen har som hon levt sig in i hans mysterium. ”Maria tog allt detta till sitt hjärta och begrundade det” (Luk 2:19). Tillsammans med henne kan vi också öppna vårt hjärta för Jesus och i kontemperation begrunda vem han är och vad han vill göra för oss, och för hela vår värld. Idag ber vi tillsammans med den helige fadern och kyrkan över hela världen att Jesus, Fridsfursten, på sin Moders förbön ger världen fred och försoning – och att vi alla blir fredsstiftare.

Jungfru Maria är urbilden för den bedjande människan, som med kontemplativ blick begrundar Guds handlande i världen och i sitt inre. Redan vid bebådelsen ser vi hur hon öppnar sig helt för Guds uppdrag och bejakar sin uppgift i frälsningens historia. Genom sitt ja-ord på hela mänsklighetens vägnar blir inkarnationen möjlig. Hon får bära Guds människoblivne Son. Därför kan Maria hjälpa oss att säga ja till vårt uppdrag och vår livsuppgift. Som kristna har vi alla uppgiften att ge Jesus husrum i vårt hjärta, lyssna lyhört till honom och bejaka vad han vill göra med oss. Hon hjälper oss att säga ja med hela vårt hjärta till Jesus, dag efter dag, stund efter stund. För att kunna göra detta måste vi liksom hon leva i kontemperation, begrunda och betrakta hur Jesus kommer in i vårt liv, ger oss sin nåd och kärlek och samtidigt vår uppgift, vår kallelse i världen, i vardagens alla skiften. Vi får alltid leva nära Jesus och förbli kvar i honom.

Vi kan bara prisa och lova Gud – liksom herdarna i dagens evangelium – för att han har gett oss sin älskade Son och låter oss leva hela vårt liv i gemenskap med honom, i hans tjänst och till hans ära. Mer och mer dras vi då in i en ständig kärleksrelation och bönedialog med Jesus. Steg för steg blir vi mer och mer identifierade med honom, ja, vi får vår djupaste identitet i och genom honom. ”Eftersom ni är söner, har Gud sänt sin Sons ande in i vårt hjärta, och den ropar Abba! Fader!” (Gal 4:6). Genom dopet är vi ett Andens tempel, där hela Treenigheten lever. Anden driver oss att tillsammans med Sonen överlåta oss helt till Fadern. I vår bön är vi alltid förenade med Sonen. Vi är söner i Sonen, Faderns älskade barn. Vi får liksom smyga oss in i Sonens egen innersta relation med Fadern. I Sonen får vi älska Fadern och låta oss älskas av Fadern. Vi kan aldrig

tacka Gud tillräckligt mycket för denna nåd. Därför måste vi tillbe och prisa honom av hela vårt hjärta. Vi får leva hela vårt liv honom till pris och ära, *in Laudem Gloriam*. Allt är nåd, oförtjänt gåva. I sin barmhärtighet vill Gud komma oss så nära det bara går. Därför blir han människa, så att vi skall bli gudomliggjorda, heliga.

Det kanske låter lite för abstrakt och upphöjt, ja, det övergår egentligen vår fattningsförmåga att Gud vill ha oss så nära sig själv. Det är då vi behöver Jungfru Marias hjälp för att vårt böneliv skall bli konkret och verklighetsnära och ta gestalt mitt i vårt vardagliga liv. Hon fick alltid vara nära Jesus. Hon fick leva under samma tak som Jesus i hemmet i Nasaret. Säkert fick hon som varje kärleksfull mor hjälpa sitt barn att lära sig be. Som sann människa måste Jesus också lära sig sina böner. Både Maria och Josef fick visa Jesus till rätta på bönen vägar enligt Israels heliga traditioner. Inkarnationens mysterium innebär också detta. Vi måste alla se till att vår bön blir inkarnerad i vårt vanliga dagliga liv, så att vi liksom Maria och Josef lever förenade med Jesus under dagens alla sysslor och händelser. Om vi börjar vår dag i bön, blir det lättare att sedan bli kvar i bön under resten av dagen. Om vi redan på morgonen överlämnat vår dag åt Jesus, kan han följa oss under allt som den nya dagen bär i sitt sköte. Då blir varje dag ett spännande äventyr i tro, hopp och kärlek. Jesus är alltid nära oss och vi kan alltid förbli nära honom, ja, i honom.

När vi nu börjar ett nytt år är det mycket viktigt att göra det i Jesu namn. Låt oss därför på Jungfru Marias förbön överlämna oss själva och hela vår värld till Jesus, så att hans nåd och kärlek kan lysa upp hela detta nya år. Bara då kan det bli ett gott nytt år, ja, ett ännu bättre nytt år. Tillsammans med Jungfru Maria, fredens drottning, ber vi idag på denna Kyrkans speciella bönedag för fred om fredens gåva för vår arma värld. Vi ber att Jesus, Fridsfursten och Rättfärdighetens Herre, får förvandla hatet till kärlek, striden till frid, vapnen till plogbillar. Må Jungfru Maria beskydda och hjälpa oss alla, så att vi troget efterföljer Jesus som världens Frälsare genom att dra vårt lilla strå till stacken. Även om vi tycker att vi är små och obetydliga och inte förmår göra några storverk, kan vi just där vi lever, i det lilla och vardagliga, bidra till en bättre, broderligare och rättvisare värld. Om vi lever nära Jesus kan hans frid och godhet stråla fram genom oss. Då måste vi naturligtvis börja här i vårt älskade Malmö och göra vad vi kan för att sprida godhet och omsorg omkring oss. Var och en kan ge sitt bidrag till att Malmö blir en stad där man stöder och hjälper varandra oavsett ursprung eller social ställning, så att Malmö inte längre är en stad där man skjuter på varandra utan en stad där man försöker bygga upp en djupare gemenskap mellan allt slags människor. Vi ber att Herren sänder ut sin Ande över Malmö och över hela vår värld, så att vi människor bättre vårdar vår värld och låter rättfärdighet och fred råda, så att

hungriga mättas och olyckliga tröstas, Gud till pris och ära. Vi ställer oss alla under Guds Moders beskydd, så att hon hjälper oss att leva nära Jesus och bli hans sanna vänner, som lever efter evangeliet och sprider hans glada budskap omkring sig.